

maatte ogsaa se paa Udgifternes Vækst og det deraf følgende voksende Skattetryk, og i Stat og Kommuner tilsammen var Skatterne i denne Periode forøget med ca. 200 Mill. Kr. Det offentliges Behov nærmede sig nu en Milliard Kroner, en Trediedel af hele Befolkningens Indtjeningsevne. Der var jo i øvrigt nylig givet Finansministeren Bemyndigelse til at optage et Statslaan paa 65 Mill. Kr., og naar man tog den ringe Kassebeholdning og den store løse Gæld i Betragtning, syntes der at være absolut Sikkerhed for Stigning baade i Statsgælden og i Skatterne. Man maatte ogsaa være klar over, at største Delen af de anskaffede Aktiver ikke havde nogen Forrentningsevne, men før eller senere vilde kræve store Afskrivninger; der var af den Grund maskerede Underskud paa Finanslovene. — Paa *Socialministeriets* Budget var man nu kommet op paa et Beløb, der var meget større end hele Statsbudgettet i 1914. Venstre mente ingenlunde, at Aldersrentnydere og Invalidere rentnydere fik for meget, men flere og flere kom ind under Forsørgelse, og det gjaldt om at rense ud, hvis det var muligt, og faa Bugt med en Del af de Udgifter, der nu tyngede dette Budget. Man maatte være forberedt paa at møde Forslag fra Regeringens Side om yderligere Understøttelser i det kommende Aar, og Taleren vilde da rette en alvorlig Henstilling til Regeringen om forinden at faa klaret Spørgsmaalet om paa den ene Side Landbrugets Mangel paa Arbejdskraft, paa den anden Side Ydelse af Understøttelse til 60 000—70 000 Personer. Det gjaldt i det hele, at *Arbejdsløsheden* var mindst og de økonomiske Forhold bedst, naar Hovederhvervet, Landbruget, arbejdede under tilfredsstillende Kaar. Men *Landbruget* havde haft Vanskelighed ved at faa rimelige Krav respekteret af den nuværende Regering. Venstre havde atter og atter peget paa de tunge Byrder i Form af Ejendomsskatter og krævet en anden Udgiftsfordeling mellem Staten og Kommunerne, men saaledes at Udligningen fandt Sted over Staten. Man maatte ogsaa være opmærksom paa Skattespørgsmaalets nære Forbindelse med Rentepolitikken og Beskæftigelsesspørgsmaalet; selv om de store Indkomster og Formuer burde yde forholdsmæssigt efter stigende Skala til det offentliges Behov, vilde en ligefrem Brandskatning faa Indflydelse paa Beskæftigelsen. — Taleren kom derefter ind paa *de handelspolitiske Forhold*. Venstre var klar over, at man maatte tage Hensyn til de Forhold, der mødte os udefra, at der maatte afsluttes Traktater, og at man maatte overholde indgaaede Forpligtelser; Uenigheden med Socialdemokratiet beroede paa, at Venstre krævede *Traktaterne udnyttet til den yderste Grænse*, medens Regeringen uden at foretage sig noget havde set vort Tilgodehavende i Tyskland vokse fra Maaned til Maaned, indtil